

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону України
про внесення змін до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на
загальнообов'язкове державне соціальне страхування» та деяких інших
законів України, щодо захисту прав фізичних осіб під час воєнного стану
та спрощення обліку робочих місць для осіб з інвалідністю»
(реєстр. № 7433)
друге читання

Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на засіданні 3 жовтня 2022 року (протокол № 133) розглянув пропозиції та поправки, що надійшли від суб'єктів права законодавчої ініціативи до проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» та деяких інших законів України, щодо захисту прав фізичних осіб під час воєнного стану та спрощення обліку робочих місць для осіб з інвалідністю» (реєстр. № 7433), прийнятого Верховною Радою України 16 серпня 2022 року за основу.

До законопроекту для підготовки його до другого читання було внесено 57 пропозицій та поправок, що надійшли від народних депутатів України різних фракцій та груп. Комітетом до другого читання підготовлено порівняльну таблицю законопроекту, яка містить усі внесені та не відклікані пропозиції, з яких враховано 38 пропозицій, враховано частково 4 пропозиції, враховано редакційно 4 пропозиції та відхилено 11 пропозицій.

За результатами розгляду пропозицій народних депутатів України Комітет прийняв рішення:

1. Пропозиції і поправки, внесені народним депутатом України Діденко Ю.О. 25 серпня 2022 року з порушенням вимог частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України, не включати до порівняльної таблиці і вважати відхиленими.

2. Схвалити текст порівняльної таблиці законопроекту з урахуванням пропозицій, проголосованих на засіданні Комітету, що внесено:

- народним депутатом України Гривком С.Д.:

1) назву Закону викласти в такій редакції:

“Про внесення змін до деяких законів України щодо захисту соціальних, трудових та інших прав фізичних осіб, у тому числі під час воєнного стану, та спрощення обліку робочих місць для осіб з інвалідністю”;

2) у пункті 1 частини першої розділу І:

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«виявлення порушень законодавства про працю, у тому числі фактів використання праці неоформлених працівників, вимог законодавства про створення робочих місць для осіб з інвалідністю, про зайнятість та працевлаштування осіб з інвалідністю роботодавцями»;

абзац шостий викласти в такій редакції:

«моніторингу дотримання законодавства про соціальний діалог, про професійні спілки, права та гарантії їх діяльності;»;

абзаци сьомий та восьмий виключити, а абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

«обміну інформацією з Централізованим банком даних з проблем інвалідності;»;

абзац десятий викласти в такій редакції:

«накопичення, зберігання та використання відповідно до законодавства інформації про сформовані (видані), продовжені листки непрацездатності;»;

абзац одинадцятий викласти в такій редакції:

«Інформація з реєстру застрахованих осіб Державного реєстру також може надаватися центральним органам виконавчої влади та державним підприємствам, що належать до сфери їх управління, роботодавцям, банкам, підприємствам, установам та організаціям, з метою їх використання для обслуговування громадян (за їхньою згодою або у випадках, встановлених законодавством у сфері захисту персональних даних) у порядку, що затверджується Пенсійним фондом за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.»;

абзац дванадцятій виключити;

положення абзацу тринадцятого виключити, доповнивши відповідними нормами частину третю статті 17 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

«частину третю доповнити абзацом другим такого змісту:

«Інформація з Державного реєстру про створення робочих місць для осіб з інвалідністю, про зайнятість та працевлаштування осіб з інвалідністю надається Пенсійним фондом Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю у порядку та за формою, встановленими Пенсійним фондом за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення»;

3) у пункті 2 частини першої розділу І:

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«Персоніфіковані відомості у разі їх відсутності в реєстрі застрахованих осіб, а також у разі зміни або уточнення зазначених відомостей подаються через вебпортал електронних послуг Пенсійного фонду з дотриманням вимог законів України «Про

електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги».

абзац восьмий викласти в такій редакції:

«У разі смерті роботодавця - фізичної особи, або набрання законної сили рішенням суду про визнання такої фізичної особи безвісно відсутньою чи про оголошення її померлою відомості про припинення трудового договору подаються Державною службою зайнятості.»;

в абзаці десятому слова та цифри «відповідно до статей 47, 47-1» викласти в редакції: «відповідно до статті 47»;

абзац одинадцятий викласти в такій редакції:

«в абзаці другому частини шостої після слів «адресу місця проживання» доповнити словами «а також до відомостей, зазначених в абзаці четвертому частини другої цієї статті.»;

4) Розділ II "Прикінцеві положення" викласти після частини третьої розділу I у такій редакції:

"II Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня опублікування цього Закону забезпечити:

прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону; приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

3. Установити, що до порядку підготовки та прийняття нормативно-правових актів, що приймаються на виконання вимог цього Закону, не застосовуються вимоги Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності.»;

5) частину другу розділу I викласти в такій редакції:

«2. Розділ XV «Прикінцеві положення» Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376 із наступними змінами) доповнити пунктом 14-6.1. такого змісту:

«14-6.1. Для осіб з інвалідністю, яким призначено пенсію по інвалідності або пенсію у зв'язку з втратою годувальника, у яких строк припинення виплати такої пенсії припадає на період дії воєнного стану, надзвичайного стану в Україні, у разі неможливості проходження повторного огляду виплата пенсії продовжується до припинення або скасування воєнного стану, надзвичайного стану в Україні та протягом шести місяців після його припинення або скасування (для осіб, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період або прийнятих на військову службу за контрактом у період воєнного стану – не менш як на весь строк їх військової служби). Якщо при повторному огляді особі з інвалідністю встановлено іншу групу (підгрупу) інвалідності, розмір пенсії, продовженої відповідно до цього пункту, переглядається з місяця, наступного за місяцем надходження висновку медико-соціальної експертизи до територіального органу Пенсійного фонду.»;

6) пункт 1 частини другої розділу І виключити;

7) абзаци третій та четвертий пункту 3 частини другої розділу І виключити;

8) абзац п'ятий пункту 3 частини другої розділу І викласти в такій редакції:

«Підприємства, установи, організації, у тому числі підприємства, організації громадських об'єднань осіб з інвалідністю, фізичні особи, які використовують найману працю, самостійно розраховують кількість робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю відповідно до нормативу, встановленого частиною першою цієї статті та з урахуванням вимог статті 18 цього Закону і здійснюють працевлаштування осіб з інвалідністю у рахунок нормативу робочих місць. При розрахунках кількість робочих місць округлюється до цілого значення.»;

9) в абзаці восьмому пункту 3 слова «може бути зараховано» замінити словом «зараховується»;

10) після абзацу восьмого пункту 3 частини другої розділу І додовнити абзацами такого змісту:

«Пенсійний фонд України у порядку та за формою, встановленими Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення, надає Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю інформацію:

- про створення підприємствами, установами, організаціями, фізичними особами, які використовують найману працю, робочих місць для осіб з інвалідністю, про зайнятість та працевлаштування осіб з інвалідністю;

- яка необхідна для обчислення кількості робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю підприємствами, установами, організаціями, фізичними особами, які використовують найману працю відповідно до нормативу, встановленого частиною першою цієї статті.

Отримана від Пенсійного фонду України інформація, яка містить ознаки порушень законодавства про створення робочих місць для осіб з інвалідністю, про зайнятість та працевлаштування осіб з інвалідністю, є підставою для проведення перевірки підприємств, установ, організацій, у тому числі підприємств, організацій громадських об'єднань осіб з інвалідністю, фізичних осіб, які використовують найману працю.»;

11) абзац дев'ятий пункту 3 викласти в такій редакції:

«Порядок контролю за виконанням нормативу робочих місць та перевірки підприємств, установ, організацій, у тому числі підприємств, організацій громадських об'єднань осіб з інвалідністю, фізичних осіб, які використовують найману працю, щодо виконання нормативу робочих місць, призначених для працевлаштування осіб з інвалідністю, у тому числі шляхом його зарахування, визначається Кабінетом Міністрів України.»;

12) абзац дванадцятий пункту 3 частини другої розділу І викласти в такій редакції:

«Фонд соціального захисту осіб з інвалідністю щороку до 10 березня в автоматизованому режимі з використанням даних Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування та Централізованого банку даних з проблем інвалідності здійснює визначення підприємств, установ та

організацій, у тому числі підприємств, організацій громадських об'єднань осіб з інвалідністю, фізичних осіб, які використовують найману працю, які не забезпечили виконання у попередньому році нормативу робочих місць, визначеного згідно з частиною першою цієї статті, та надсилає їм розрахунок сум адміністративно-господарських санкцій, що підлягають сплаті у зв'язку з невиконанням нормативу робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю за попередній рік, обчислених відповідно до статті 20 цього Закону. Розрахунок надсилається у формі електронного документа через електронні кабінети підприємств, установ та організацій, фізичних осіб, які використовують найману працю, на вебпорталі електронних послуг Пенсійного фонду України у формі та порядку, визначених Фондом соціального захисту осіб з інвалідністю спільно з Пенсійним фондом України.»;

- народним депутатом України Струневичем В.О.:

1) у частині першій Розділу І:

абзац шостий пункту 2 частини першої Розділу І викласти в такій редакції:

«З метою обліку в електронній формі відомостей про трудову діяльність працівника страхувальник подає відомості про працівника щодо переведення на іншу роботу (посаду), звільнення, поновлення на роботі, призупинення/поновлення дії трудового договору, а також про присвоєння, зміну або позбавлення рангу, розряду, класу, звання, категорії, складення присяги, належності або неналежності осіб, які працюють, в тому числі підприємців або які забезпечують себе роботою самостійно, до професійних спілок та/або до осіб, які підлягають обов'язковим медичним оглядам.»;

2) пункт 2 частини першої доповнити абзацами такого змісту:

«у частині четвертій:

у абзаці восьмому пункту 2 після слів «звання, категорії,» доповнити словами «складення присяги,»;

пункт 5 доповнити четвертим реченням такого змісту:

«Якщо особа зобов'язана проходити профілактичний медичний огляд, до реєстру застрахованих осіб вноситься інформація про обов'язковість проходження особою такого огляду;»

3) Розділу II «Прикінцеві положення» доповнити пунктом такого змісту:

«3. Кабінету Міністрів України визначити порядок і строки внесення до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування інформації про осіб, які отримували допомогу по частковому безробіттю відповідно до статей 47, 47-1 Закону України «Про зайнятість населення», та одноразову матеріальну допомогу суб'єктам господарювання відповідно до Закону України «Про соціальну підтримку застрахованих осіб та суб'єктів господарювання на період здійснення обмежувальних протиепідемічних заходів, запроваджених з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» за період з 1 березня 2020 року до дати набрання чинності цим Законом.».

Враховуючи викладене, керуючись пунктом 3 частини першої статті 12, пунктів 4-6 частини першої статті 15, пунктами 5 та 6 частини першої статті 16 Закону України

«Про комітети Верховної Ради України», пунктом 3 частини першої статті 123 Регламенту Верховної Ради України, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду в другому читанні проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» та деяких інших законів України, щодо захисту прав фізичних осіб під час воєнного стану та спрошення обліку робочих місць для осіб з інвалідністю» (реєстр. № 7433), прийняти в другому читанні та в цілому із необхідним техніко-юридичним опрацюванням.

Доповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання від Комітету визначено Голову підкомітету з питань соціального захисту і реабілітації осіб з інвалідністю та регулювання діяльності їх підприємств і громадських об'єднань Гривка Сергія Дмитровича.

Висновки юридичної експертизи та редакційного опрацювання додаються.

Голова Комітету

Г. Трет'якова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

РІШЕННЯ

Протокол № 133

03 жовтня 2022 року

Про частковий перегляд висновку Комітету щодо проекту Закону України про колективні угоди та договори (реєстр. № 7628)

Відповідно до частини п'ятої статті 44 Закону України «Про комітети Верховної Ради України»,

Комітет вирішив:

переглянути частково висновок Комітету від 31 серпня 2022 року (Протокол № 128) щодо проекту Закону України про колективні угоди та договори (реєстр. № 7628).

Голова Комітету

Г.М.Трет'якова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

ВИСНОВОК

щодо проекту Закону України про колективні угоди та договори (реєстр. № 7628)

Відповідно до статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» та доручення Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на своєму засіданні 03 жовтня 2022 року (Протокол № 133) розглянув проект Закону України про колективні угоди та договори (реєстр. № 7628), поданий Кабінетом Міністрів України.

Проектом Закону за реєстр. № 7628 фактично пропонується нова редакція Закону України «Про колективні договори і угоди», прийнятого ще у 1993 році. Розроблення такої нової редакції було передбачено пунктом 56 Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 02.02.2021 № 1165-IX, і зумовлено існуванням цілої низки несприятливих факторів, що заважають успішному розвитку сфери колективно-договірного регулювання трудових відносин.

Крім того, необхідність осучаснення законодавства в цій сфері було неодноразово підтверджено у ході реалізації в Україні проектів технічної допомоги Міжнародної організації праці.

Таким чином, законопроектом пропонується прийняти новий Закон України, що міститиме шість розділів і тридцять дві статті:

- Розділ I «Загальні положення» (статті 1-8): визначається склад законодавства про колективно-договірне регулювання трудових, соціально-економічних відносин; основні терміни; основні принципи колективно-договірного регулювання; види колективних угод та договорів, сфера їх дії, сторони;

- Розділ II «Колективні переговори» (статті 9-12): визначаються сторони колективних переговорів (за загальним правилом – це сторони соціального діалогу); процеси підготовки до ведення колективних переговорів (зокрема щодо утворення спільних представницьких органів сторін), початку та власне їх ведення (щодо ініціювання переговорів, створення спільної робочої комісії); гарантії та компенсації учасникам колективних переговорів;

- Розділ III «Колективні угоди» (статті 13-20): як визначається та які питання можуть бути включені до змісту колективних угод; особливості процедур підписання та приєднання до сторони колективної угоди; сфера поширення дії галузевої (міжгалузевої) угоди; строк дії колективної угоди, можливість призупинення та зупинення дії окремих її положень; контроль за виконанням колективної угоди; визначення обов'язку сторін щодо інформування роботодавців та працівників про укладення та виконання колективної угоди;

- Розділ IV «Колективні договори» (статті 21-28): які положення може передбачати колективний договір; визначаються порядок затвердження та підписання колективного договору, можливість приєднання до сторони працівників такого договору, строк його дії; врегульовано порядки призупинення та припинення дії окремих положень колективного договору, здійснення контролю за його виконанням, ознайомлення працівників з його текстом;

- Розділ V «Повідомна реєстрація, статистичні дані, зміни і доповнення, відповіальність, вирішення спорів» (статті 29-32): визначається, що колективні угоди та договори (крім генеральної угоди) підлягають повідомній реєстрації; інформація про укладені колективні договори надсилається органам державної статистики; врегульовано окремі особливості порядку внесення змін та доповнень до колективних угод та договорів; передбачено відповіальність за порушення законодавства про колективні угоди та договори і порядок вирішення спорів.

- Розділ VI «Прикінцеві та переходні положення».

Зважаючи на зазначене, законопроектом також пропонується визнати Закон України «Про колективні договори і угоди» 1993 року таким, що втратив чинність, та внести низку змін до інших законодавчих актів, зокрема:

- у Кодексі законів про працю України передбачити низку супутніх (здебільшого дублюючих) змін у Главу II «Колективний договір»;

- у Законі України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» привести окремі норми у відповідність до пропонованих змін (щодо утворення спільногопредставницького органу, реалізації заходів, передбачених колективними угодами та договорами, та ін.);

- у Законі України «Про соціальний діалог в Україні» внести окремі зміни щодо визначення сторін соціального діалогу, критеріїв репрезентативності сторін та оцінки їх відповідності цим критеріям, видів колективних угод;

- більшість змін (до Кодексу торговельного мореплавства України, Господарського кодексу України, законів України «Про оплату праці», «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів», «Про місцеві державні адміністрації», «Про зайнятість населення») стосуються змін термінології та видів колективних угод та договорів;

- окремі зміни пов'язані з приведенням у відповідність та осучасненням інших законодавчих положень (у Кодексі України з питань банкрутства та Законі України «Про приватизацію державного і комунального майна» – щодо термінів «власник/роботодавець», у Законі України «Про транспорт» - щодо застосування страйку на підприємствах транспорту, у Законі України «Про комітети Верховної Ради України» - щодо термінів «об'єднання громадян/громадські об'єднання»).

На думку автора законопроекту, його прийняття сприятиме процесу розвитку колективно-договірного регулювання трудових відносин, посиленню захисту прав працівників і роботодавців, їх представників, підвищенню ефективності взаємодії представників сторін соціального діалогу в рамках його органів.

Загалом даний законопроект опрацьовувався у тісній взаємодії сторін соціального діалогу, є збалансованим та компромісним, а його норми запроваджують правове регулювання низки питань, які до цього не були законодавчо врегульованими.

Основне зауваження до законопроекту полягає в тому, що він не враховує останні новації трудового законодавства, а саме – закони України «Про дерадянізацію законодавства України» (набрав чинності 07 травня 2022 року) та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту прав працівників» (набрав чинності 27 травня 2022 року). Внаслідок цього окремі положення законопроекту є неактуальними в якості законодавчих ініціатив, оскільки уже наявні в чинному законодавстві, а окремі – містять принципові відмінності з уже оновленими нормами (насамперед це стосується пропонованих змін до Кодексу законів про працю України).

Також Інститут законодавства Верховної Ради України наголошує на тому, що визначення понять «колективна угода» і «колективний договір» як «письмовий (нормативний) документ» доцільно переглянути з урахуванням того, що колективні угоди та договори є не просто письмовими документами, а нормативно-правовими договорами і, тим самим, джерелами національного права.

Слід зауважити, що окремі пропозиції законопроекту не стосуються власне предмета його правового регулювання (наприклад, щодо повноважень профспілок, а також пропонованих змін до Закону України «Про комітети Верховної Ради України»).

Крім цього, соціальні партнери надали низку зауважень та пропозицій до законопроекту, які, варто зазначити, не носять концептуального характеру і стосуються здебільшого окремих положень проекту Закону, зокрема:

- щодо доцільноті виділення такого підвиду галузевої угоди як територіальна угода в окремій галузі (стаття 4 законопроекту);
- щодо уточнення переліку питань, які повинні регулюватися генеральною угодою (стаття 13);
- щодо критеріїв визначення роботодавців, на яких поширюється дія галузевої (міжгалузевої) угоди (стаття 16);
- щодо порядку та підстав визначення форс-мажорних обставин як умов зупинення дії окремих положень колективної угоди (стаття 18);
- щодо змісту колективного договору (стаття 21) та ін.

Також у законопроекті наявні положення, що стосуються зобов'язань України у сфері європейської інтеграції. У зв'язку з цим Кабінет Міністрів України на відповідний запит Комітету надіслав висновок щодо відповідності зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції та праву Європейського Союзу (acquis EC) проекту Закону України за реєстр. № 7628. Згідно з цим

висновком положення законопроекту відповідають положенням *acquis EC*, а саме: *Директиві Ради 2001/23/ЄС від 12.03.2001 про наближення законів держав-членів, що стосуються охорони прав працівників у разі зміни власника підприємства, бізнесу чи їх частини* (стаття 25 законопроекту) та *Директиві Ради 91/533/ЄЕС від 14.10.1991 про обов'язок роботодавця інформувати своїх службовців про умови, що застосовуються до трудового договору чи трудових відносин* (статті 20 та 28 законопроекту). Окрім цього, положення законопроекту (зокрема статті 7 та 11) відповідають *Європейській соціальній хартії (переглянутій)*.

Комітет звертає увагу на те, що проектом Закону передбачено внесення окремих змін щодо визначення критеріїв репрезентативності на рівнях соціального діалогу (zmіни до статті 6 Закону України «Про соціальний діалог в Україні») та щодо оцінки відповідності критеріям репрезентативності сторін соціального діалогу (zmіни до статті 7 цього Закону щодо можливості Національної служби посередництва і примирення проводити процедуру проміжного підтвердження репрезентативності). Водночас, поза увагою законопроекту залишилось питання щодо документального підтвердження підстав для здійснення оцінки відповідності критеріям репрезентативності та підтвердження репрезентативності суб'єктів сторін соціального діалогу.

Крім того, слід зауважити, що ні чинною редакцією Закону України «Про соціальний діалог в Україні», ні пропонованими положенням законопроекту за реєстр. № 7628 не передбачено можливості продовження свідоцтва про відповідність критеріям репрезентативності, виданих профспілкам та організаціям роботодавців, термін дії яких закінчується, у тому числі в період дії воєнного стану. Врегулювання цього питання на сьогодні є вкрай важливим у зв'язку, зокрема, з відсутністю актуальної офіційної державної статистичної інформації, що унеможлилює прийняття Національною службою посередництва і примирення об'єктивних та неупереджених рішень про підтвердження репрезентативності суб'єктів сторін профспілок і організацій роботодавців.

Таким чином, зважаючи на нові виклики, які постали перед сторонами соціального діалогу України в умовах пандемії та воєнного стану, беручи до уваги вищевикладене, та за результатами обговорення Комітет вважає за доцільне:

- доповнити частину четверту статті 7 Закону України «Про соціальний діалог в Україні», а також статтю 15 Закону України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» (якою визначено правовий статус Національної служби посередництва і примирення), положеннями щодо особливостей документів та даних, на підставі яких здійснюється оцінка відповідності критеріям репрезентативності та підтвердження репрезентативності суб'єктів сторін профспілок та роботодавців;

- доповнити зазначену статтю 15 Закону України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» нормою щодо окремих аспектів здійснення Національною службою посередництва і примирення права на одержання інформації про чисельність працівників, які працюють на підприємствах-членах організацій роботодавців та їх об'єднань, та про чисельність осіб, які належать до профспілок;

- доповнити прикінцеві та перехідні положення законопроекту новим пунктом, яким передбачити підстави та особливості, за яких на період дії воєнного стану, у разі неможливості здійснення оцінки відповідності критеріям репрезентативності та підтвердження репрезентативності суб'єктів сторін профспілок та організацій роботодавців Національна служба посередництва і примирення може прийняти рішення про продовження строку дії свідоцтва про відповідність критеріям репрезентативності до закінчення воєнного стану та протягом шести місяців після припинення або скасування воєнного стану.

Враховуючи вищевикладене, Комітет зазначає, що проект Закону України про колективні угоди та договори (реєстр. № 7628) може бути доопрацьований з урахуванням зауважень Комітету, викладених у цьому висновку, та пропозицій і поправок суб'єктів права законодавчої ініціативи, поданих до другого читання, відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України, згідно з якою головний комітет, як виняток, може прийняти рішення про врахування внесених пропозицій і поправок щодо виправлень, уточнень, усунення помилок та/або суперечностей у тексті законопроекту, інших структурних частин законопроекту та/або інших законодавчих актів, що не були предметом розгляду в першому читанні, якщо про необхідність їх внесення було зазначено у висновках цього головного комітету та/або експертного підрозділу Апарату Верховної Ради України і оголошено головуючим на пленарному засіданні під час розгляду такого законопроекту у першому читанні. Такі пропозиції і поправки повинні відповідати предмету правового регулювання законопроекту.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України висловлює зауваження щодо законопроекту.

Міністерство фінансів України зазначає, що реалізація акта не матиме впливу на видаткову та доходну частини державного бюджету.

Міністерство юстиції України, Міністерство освіти і науки України, Міністерство інфраструктури України, Урядовий уповноважений з прав осіб з інвалідністю не мають пропозицій та зауважень щодо законопроекту, а Державна служба України з питань праці надає окремі пропозиції до проекту Закону.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини підтримує законопроект.

Спільний представницький орган об'єднань профспілок в цілому підтримує проект Закону та зауважує, що він потребує доопрацювання до другого читання.

Спільний представницький орган сторони роботодавців на національному рівні надає окремі пропозиції уточнюючого характеру.

Конфедерація роботодавців України в цілому позитивно оцінює законопроект та надає окремі пропозиції і зауваження.

Національна тристороння соціально-економічна рада надає окремі пропозиції до законопроекту.

Інститут законодавства Верховної Ради України зазначає, що необхідність удосконалення національного законодавства з питань колективно-договірного регулювання трудових відносин не викликає сумнівів, та водночас висловлює низку зауважень і пропозицій до законопроекту.

Враховуючи вищезазначене та беручи до уваги результати обговорення на засіданні, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок і рекомендує Верховній Раді України проект Закону України про колективні угоди та договори (реєстр. № 7628), поданий Кабінетом Міністрів України, за результатами розгляду у першому читанні, керуючись пунктом 1 частини першої статті 114, прийняти за основу з пропозицією доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням пропозицій і поправок суб'єктів права законодавчої ініціативи.

Одночасно Комітет ухвалив рішення звернутися до Голови Верховної Ради України з пропозицією оголосити відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України про необхідність внесення пропозицій і поправок щодо виправлень, уточнень, усунення помилок та/або суперечностей у тексті законопроекту, інших структурних частин законопроекту та/або інших законодавчих актів, що не були предметом розгляду в першому читанні та відповідають предмету правового регулювання законопроекту.

Співдоповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України визначено Голову Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Третьякову Г.М.

Проект Постанови Верховної Ради України додається.

Голова Комітету

Г.М.Третьякова